

PEYGAMBERLERİN MİSAKI VE AHİR ZAMAN PEYGAMBERİ

Eûzubillahimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdülillahi rabbi'l-âlemine hamden kesîran tayyiben mübâreken fîhi alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Vassalâtü vesselâmü alâ seyyidinâ Muhammedin ve âlihî ve sahibihî ecmaîn. Ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yevmiddîn. Emmâ ba'dü fe-kâle Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem;

أَخَذَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْنِي الْمِيثَاقَ، كَمَا أَخَذَ مِنْ
النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ، وَبَشَّرَ بِي الْمَسِيحُ عِيسَى بِنُ
مَرْيَمَ، وَرَأَتْ أُمَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي
مَنَامِهَا أَنَّهُ خَرَجَ مِنْ بَيْنِ رِجْلَيْهَا سِرَاجٌ أَضَاءَتْ لَهُ
قُصُورُ الشَّامِ

Ehazellâhu azze ve celle minniye'l-mîsâke kemâ ahaze mine'n-nebiyyîne misâkahüm ve beşşere biye'l-mesîhu îsebnü mer-yeme ve raet ümmü rasûlillahi sallallahu aleyhi ve sellem fî menâmiyhâ ennehû harace

min beyni ricleyhâ sirâcün edâet lehû kusûru'ş-şâmi.

Bu hadîs-i şerîfi, Ebû Meryem el-Gassânî *radıyallahu anh*'ten, Tabarânî ve Ebû Nuaym rivayet etmişler, Peygamber Efendimiz buyurmuş ki;

“Ehazellâhu azze ve celle minnî el-mîsâke. “Allah, aziz ve celil olan Allah; çok izzetli, çok celalli, izzet ve celal sahibi olan Allah, benden misak almıştır.”

Misak, “söz” demek, “anlaşma” demek.

Şöyle şöyle yapacaksın tamam mı?

Tamam.

Buna “ahd ü misâk etmek” derler. Aslında misak, “birşeyi sapasağlam bağlamak” demek, yani sözü bağlıyor, söylüyor, şunu şöyle yapacaksın diye vazifeyi belirtiyor. Allahu Teâlâ hazretleri benden misak aldı, yani söz aldı, görevimi, peygamberlik vazifemi bildirdi ve onu yapacağıma dair benden söz aldı, bana talimat verdi, söz aldı.

Kemâ ahaze mine'n-nebiyyîne misâkahüm. “Evvelki peygamberlerden aynı şekilde söz almış olduğu gibi, benden de söz aldı.”

Cenâb-ı Hak tabii peygamberlerini görevlendiriyor, onlara talimat veriyor, onlar da ona göre hareket ediyorlar. Eski Peygamberlerden aldığı misak da yani söz de bir husus daha var; “Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'e yetişirse ümmetleri, Peygamber Efendimiz'e tâbi olsunlar.” diye de özel talimat var. Bütün peygamberlerden Allahu Teâlâ hazretleri böylece ahd ü misak almış; “Tamam, siz şimdi yaşıyorsunuz ama sizin nesilleriniz, bu dini devam ettiren soylarınız, soplmanız ilerde âhir zaman peygamberinin çıktığı zamana ulaşan zamandaki nesillerinize söyleyin, o âhir zaman peygamberi geldiği zaman ona tâbi olacaksınız tamam mı?” diye, hepsinden ayrıca bir de Peygamber Efendimiz için misak almıştır Allahu Teâlâ hazretleri.

Onun için yahudiler Peygamber Efendimiz peygamber olmadan önce bekliyorlardı, âhir zaman peygamberi gelecek, şirki biz onunla yok edeceğiz diye. Halbuki geldi, geldiği zamanda bu sefer Yahudiliklerini bırakamadılar,

onların müşrik dedikleri, sizi yok edeceğiz dedikleri insanlar İslâm'ı kabul etti, bu sefer onlar onları yok ettiler, Arabistan'dan sürdüler, çıkarttılar.

Nasipsizlik, yani kibirden, dünya menfaattinden, hesaplardan müslüman olamadılar.

a. Hz İsa (as)'ın Peygamberimizin Geleceğini Müjdelemesi

Ve beşşere biye'l-mesîhu îsebnü meryeme. “Ve beni, Meryem'in oğlu İsa *aleyhisselam* gelecek diye müjdeledi.”

Benden sonra âhir zaman peygamberi gelecek diye müjdeledi. Gerçekte İncil'de halen bu müjdeyi ihtiva eden cümleler var. O hakikat nuru gelecek, ben vazifeyi tamamlayamadım, o tamamlayacak diye böyle cümleler var. Bu cümleleri hıristiyanlar te'vil ediyorlar, Cebrail gelecek, vesaire gelecek. Cebrail filan gelmeyecek işte, Cebrail'in gelmesi ayrı! Gelir gider, Cebrail melek her zaman gelir gider, âhir zaman peygamberi gelecek, o hakikat nuru gelecek diye İsa *aleyhisselam* onu anlatıyor. Ama bazı papazlar onun Peygamber Efendimiz'e delalet ettiğini, onu gösterdiğini, ona işaret ettiğini anlayıp müslüman olmuşlardır.

Tarihte pek çok papaz, bu şeyden sonra müslüman olmuştur.

Yani İsa *aleyhisselam*, ben henüz vazifeyi, bütün vazifeleri tamamlayamadım. Benden sonra âhir zaman peygamberi gelecek görevi o tamamlayacak diye müjdelemiştir.

Ayet-i kerîmelerde de var. Saff sûresinde;

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي
رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ
وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ

*Ve iz kâle îsebnü meryeme yâ benî isrâîle
innî rasûlullâhi ileyküm musaddikan limâ
beyne yedeyhi mine't-tevrâti ve mübeşşiran
bi-rasûlin ye'tî min ba'di's-mühû Ahmedü.*¹

“Ben Tevrat’ı tasdik ediciyim, Musa *aleyhisselam*’ın üzerine indirilen Tevrat’ı tasdik edici bir peygamberim ey benî İsrail ve benden sonra adı Ahmed olacak olan bir peygamberin geleceğini de size müjdeleyiciyim.” diye, önceden söylemiş ve bu bilgi var. Hatta bütün eski kitaplarda var, Tevrat’ta da var. Ve Allah

¹ 61/Saff, 6.

tarafından indirilmiş de sonradan bozulmuş olduğu anlaşılan kitaplarda da var. Mesela Budizm’de de var, mesela Zerdüştilik’te de var.

Âhir zamanda bir peygamber gelecek, Allah’ın çok sevgili bir kulu gelecek, onun sıfatları şöyle olacak, şurada doğacak, buraya hicret edecek. İşte doğduğu yer dağlık bir yer, gittiği yer, iki dağın arasında bir ova diye, böyle bilgiler var. Halen var kitaplarında ve bunları bir İngilizce eser toplamış, fotokopilerini de almış kitapların, o kitapları sayfalarının resimlerini çekmiş basmış, bazı İngilizce kitaplarda, ismini benim bildiğim kitaplarda var.

Ve raet ümmü rasûlillahi sallallahu aleyhi ve sellem fî menâmihâ ennehû harace min beyni ricleyhâ sirâcün edâet lehû kusûru’ş-şâmi. “Ve Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem’in annesi rüyasında gördü ki onun iki ayağının arasından bir kandil, bir ışık kaynağı çıktı ve etrafı öyle aydınlattı ki Şam’ın konakları bile o ışıktan aydınlandı.” Hani mevlidde geçiyor ya;

Dedi gördüm ol habîbin ânesi,

Bir aceb nur kim güneş pervânesi,

Berg urup çıktı evimden nâgehân,

Göklere dek nur ile doldu cihân.

“Evimden bir nur çıktı evladım doğacağı zaman, bütün cihan nura gark oldu.” Yani Süleyman Çelebi burdan almış, yani sağlam kaynaklardan almış bilgileri.

İkinci hadîs-i şerîf;

أَخْسَرُ النَّاسِ صَفْقَةً رَجُلٌ أَخْلَقَ يَدَيْهِ فِي آمَالِهِ، وَلَمْ
تُسَاعِدْهُ الْأَيَّامُ عَلَى أُمْنِيَّتِهِ. فَخَرَجَ مِنَ الدُّنْيَا بِغَيْرِ
زَادٍ، وَقَدِمَ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى بِغَيْرِ حُجَّةٍ

Ahseru'n-nâsi safkaten raculün ahlaka yedeyhi fî-âmâlihî ve lem tûsâ'idhü eyyâmü alâ ümniyyetihî fe-harace mine'd-dünyâ bi-ğayri zâdin ve kadime alellâhi teâlâ bi-ğayri hüccetin.

b. En Büyük Zarara Uğrayan İnsan ve Dünyanın İnsanı Aldatması

Abdullah b. Âmir *radıyallahu anh*, o da babasından rivayet etmiş, Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* buyuruyor ki;

Ahseru'n-nâsi safkaten. “İnsanların yıkım bakımından en ziyanda olanı, en fena durumda

olanı, yıkılanı.” *Racülün*. “O kişidir ki.” *Ahlaka yedeyhi fî-âmâlihî*. “Ellerini umduklarını kazanmak için kullandı hayatı boyunca; hayattaki emellerine ulaşmak için çalıştı çalıştı çalıştı.” *Ve lem tûsâ'idhü eyyâmü alâ ümniyyetihî*. “Fakat günler onu arzusuna ulaştıramadı.”

Adam köşk sahibi olmak istiyordu, yalı sahibi olmak istiyordu, rahat etmek istiyordu, bilmem ne filan. Dünya için uğraştı uğraştı yine de umduğuna da eremedi.

Fe-harace mine'd-dünyâ bi-ğayri zâdin. “Ve dünyadan hiç yol azığı edinmeden çıktı.”

Ahirete giden insan için dünyadan yol azığı nedir?

Âmâli salihadır, takvadır. Allah'ın sevdiği işleri yapmaktır.

Onları yapmadan çıktı. Yanına yiyecek içecek almadan çıkan, çöle giden yolcu gibi hiç azıksız dünyadan çıktı, öldü.

Ve kadime alellâhi teâlâ. “Ve yüce Allahu Teâlâ'nın huzuruna geldi.” *Bi-ğayri hüccetin*. “Elinde hiçbir belgesi hiçbir tutamağı olmadan

geldi.” İşte en büyük yıkım, en büyük zarara uğrayan insan budur.

Dünya insanı aldatır. Nasıl aldatır?

Kendisine çeker, kendisi için çalıştırır. İnsanoğlu dünyayı sever. Sevilecek tarafları çok:

Dağlar, dereler, ovalar, çiçekler, böcekler, kelebekler, cıvıl cıvıl öten kuşlar... Çağlayanlar, göller, deniz kenarları... Meyveler, yiyecekler, içecekler... Sevilecek şeyler çok. Bunların hepsi insanı oyalar, oyalar, oyalar...

İş, güç; hayırlı bir iş yapmaz, ibadet etmez... Haccını yapmamış, Ramazan’da orucunu tutmamış, teravihe gelmemiş, sadakasını vermemiş, hayırlı bir şey yapmamış...

Neden?

“İşim var, gücüm var, memurum, işçiyim veya esnafım, tüccarım... İşte gidiyorum, geliyorum. Ne yapayım çoluk çocuğun rızkını kazanıyorum...” vesaire bir sürü laf, bahane...

Hepsi boş şeyler. Dünyadan eli boş gidip âhirette Allah’ın huzuruna bir tutamağı, belgesi olmadan varan insan en büyük ziyandadır.

Bundan kasıt nedir? Bu hadîs-i şerîfi duyunca bizim ne yapmamız lazım?

Bu dünyanın aldatıcı olduğunu bilmemiz, aldanmamamız, ahiret için bir şeyler hazırlamamız, ahirette işimize yarayacak bir şeyler biriktirmemiz lazım. Ahirete çalışmamız lazım.

Ve üçüncü hadîs-i şerîf:

أَخْلِصْ دِينَكَ يَكْفِيكَ الْقَلِيلُ مِنَ الْعَمَلِ

Ahlis dîneke yekfike'l-kalîlün mine'l-ameli. Buyurmuş Peygamber Efendimiz.

Mu'az *radiyallahu anh'ten* rivayet edildiğine göre; “Dinini ihlaslı eyle sana amelden az bir şey yapman -ihlaslı olduğun zaman- yine kazanç sağlar.”

Seni kazandırır ama ihlas şart. Dini ihlaslı yapmak, ihlasla dinî ibadetleri yapmak ne demek?

“Sırf Allah rızası için yapmak” demek. Dünya menfaati, gösteriş, reklam, kazanç, vesaire gütmemesi lazım. Adam çıkıyor Kur'ân-ı Kerîm'i okuyor. Ondan sonra para topluyor. Kur'ân-ı Kerîm'i para toplamak için okuyor.

Sırf Allah rızası için olursa, amelleri halis olursa, ihlaslı iyi niyetli olursa azını da Allah bereketlendirir, sevaplandırır. Kişiyeye fayda verir.

Çok çok ihlassız amel yapmaktan, az da olsa temiz ihlaslı amel yapmak daha iyi gelir.

Altındaki hadîs-i şerîfte de buyuruyor ki;

أَخْلِصُوا أَعْمَالَكُمْ لِلَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبَلُ إِلَّا مَا
خَلَصَ لَهُ

Ahlisû âmâliküm lillâh feinne'llâhe lâ yekbelü illâ halesa lehû. “Amellerinizi sırf Allah rızası için ihlaslı yapın. Çünkü ihlaslı olmayan ameli Allah kabul etmez.” “Sırf kendisi için yapılmayan, sırf kendi rızası için yapılmayan ibadeti Allah kabul etmez.” buyuruyor. Allah cümlemizi ihlaslı eylesin.

Ahirete hazırlanmaya muvaffak eylesin. Resûlullah Efendimiz'in sünnetine uymayı nasip eylesin. Cennetiyle cemaliyle cümlemizi müşerref eylesin.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŐAN

24 Ramazan 1420 / 01.01.2000

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

